

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoče frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Katoliški kanibali.

Na afričanskih obalah in otokih živé črnokožci, ki nimajo urejenih držav, pač pa svoje poglavarje. Žive prosto v naravi, neoblečeni, rede se o lovu na ribe, divje živali in ljudi. Če ponesreči na obrežju njihovega otoka kaka ladija in se reši na skale le toliko ljudi, da se ne morejo spustiti v resen boj s črnici, pridejo ti reveži navadno z dežja pod kap. Zapisani so smrti in namesto rib pojedó jih ljudje. Naloga glavarjeva pa je določiti, v kateri vrsti naj se pokoljejo in pojedó ponesrečeni belokožci.

Pred kakimi desetimi leti — tako pripoveduje stari francoski kapitan — ponesrečila se je francoska ladija, ki je bila tri tedne poprej odplula iz Marseille. Rešilo se je le majhno število belokožcev, ki so bili vsi privedeni pred poglavarja črncev, da ta določi, v kateri vrsti se bodo poklali, spekli in pojedli. Glavar reši svojo nalogo. Predno pa odidejo, vpraša še glavar, od koder je prišla razbita ladija, ko sliši besedo »Marseille«, se zgane ter ukaže, da nobenemu vjetih ne smejo skriviti lasú, to pa zaradi tega ne, ker je na isti obali neka ladija; ki je tudi bila prišla iz Marseille, rešila življenje črnemu poglavarju, ko ga je prehitel vihar pri ribjem lovu.

Zakaj to pripovedujemo? Zaradi tega, ker nás je predzadnji »Slovenski List« vnovič prepričal — mi samo sicer o tem nismo nikdar dvomili — da žive v prijaznem, bližnjem Kranju belokožci, ki stoji globoko pod temi črnokožci, in celo krščen belokožec, morda celo blagoslovljen belokožec.

Vsak honeten, krščen človek nas bo umel, če povemo, da imamo vedno nekaj nedelikatno čut, kadar nas težaven naš posel prisili, baviti se s kranjskim Koblarjem, oziroma njegovim trbilom; čut imamo kakor uslužbenec, ki je dobil nalog sprazniti najbolj skriti prostorček v hiši. In v tem neprijetnem položaju smo danes.

Vsako mesto, dá, vsaka vas ima nekaj originalnih eksemplarov, ki sami na sebi niso nevarni in v gostilniški družbi celo potrebni, da ne postane dolgočasna. Navadno so revni na duhu, a domišljivi. Radi politizirajo, ali navajeni so na suho rezanico brez vsake primesi, brez repe, krompirja, korenja ali celo žita. Naravno, da se dobe taki politikusi tudi v Kranju, kakor nalašč so za čtivo, ki se nahaja v »Slovenskem Listu«. Požró vam s slastjo največjo budalost; za pameten razgovor sploh niso.

Ko se je z novim letom ustanovilo v Kranju prepotrebno »Kreditno društvo«, vrgla se je med te politike parola: Glejte, kaj so naredili liberalci, konkurencó delajo mestni hranilnici, da bi si polnili lastne žepce. Budalost te trditve je sicer tako debela, da se lahko otipa z nogo, ali šlo se je za nekaj gumbcev — mi pri najboljši volji ne najdemo primernejšega izraza —, ki so padli v to jamo. Tem revam na duhu se niti ne sanja, da kranjski tehan z temi predpasnikom le skriva svojo jezo, da se je z ustanovitvijo kreditnega društva prepredila ali vsaj zelo otežkočila neka umazana konkurenca, ki je resno pretela mestni hranilnici.

Vendar vse to je še nedolžna hrana za ovce klerikalnega hleva v Kranju.

Kakor ima gad navadno skrit svoj strupeni zob in ga pokaže le takrat, ko meni, da mu plen ne more oditi, tako tudi vodje kranjskih klerikalcev.

Kdor se je kdaj peljal mimo Kranja proti Trbižu in videl, kako se spusti vlak pri Drulovki v dolino Save, katere se popolnoma iznebi šele v Lescah, se mu je nehoté vrnila misel, zakaj neki se je gradila železnica po tej grapi in ne po krasni planoti pod Karavankami?

Za mesto Kranj je ta nedostatek posebno občuten, ker ima mesto svoj kolodvor na Gorenji Savi in mora prevažati vse blago čez savski most in po klancu navzgor. Za mesto

bilo bi velikanskega pomena, ko bi stal kolodvor za kranjskim pokopališčem.

Posebnega krajevnega zadržka, graditi železnico po gorenjski planoti, bi ne bilo, razen duplin pri Bistrici in Brezjah. Zakaj se to ni zgodilo?

Vsi starejši Kranjci in tudi poročevalci »Slovenskega Lista« vé dobro, da zaradi tega ne, ker je bil dr. Lovro Toman, ki je dobil koncesijo, da so slovenski poslanci glasovali za prvo pogodbo z Ogrsko (dualizem) v odpuštljivem lokalnem patriotizmu mnenja, da bo pomagal svojemu rojstnemu kraju, če steče železnica skozi Podnart. On je imel koncesijo v rokah in ker jo je prodal s pogojem, da se mora graditi železnica skozi Podnart, je bilo popolnoma izključeno, da bi bilo mogoče mesto Kranj doseči drugo progó, in naj bi se bil ves občinski odbor postavil na glavo in naj bi bil na čelu tega odbora stal sam — Rajko Potušek, ali kak drug vreden pristaš kranjskega dekana.

V mestu Kranju se je v zadnjih mesecih par mladim kandidatom za škofove zavode posrečilo napraviti zopet bolj napete družabne razmere in nekaj razburjenosti so zapustile volitve v gasilnem društvu. Zato so mislili poštenjaki okoli »Slovenskega Lista«, da je čas primeren zažgati hišo na vseh štirih oglih in iznebiti se najhujega strupa, kar ga premorejo. Med svoje že poprej popisane politikuse so vrgli parolo: Glejte, kaka coklja so liberalci za kranjsko mesto, ranjki Matevž Pirc — mimogrede se tudi enmalo pošalijo s cerkvenim naukom o nebesih in vstajenju — Pirc je kriv, da ne stoji kolodvor na rupuškem polju. In ta uboga para upije naprej: Pirc je kriv! Kakor izstradane hijene, vrgli so se ti blagoslovljenci na grob moža najboljšega spomina ter lučajo kamenje na prhle kosti.

Vsi, ki smo poznali ranjkega Matevža Pircu, vemo, da ni bil brez napak, brez katerih niti kranjski tehan ni.

Ali grešili bi proti spominu tega kremenitega značaja in vzor-očeta, ko bi ga branili proti takim napadalcem. Ta slučaj pa nam sili pero v roko zato, ker je simptom Jegličevega pastirovanja na Kranjskem. Ko bi kdo menil, da je podivjanost enega dela naše duhovščine že dosegla vrhunec, bi se zelo motil.

Med zadnjimi deželnozborskimi volitvami je neki kapelan žugal dolenskim kmetom, da jim prinese šmirnice na smrtno posteljo, če ne volijo njegovega kandidata. Komur ne sili kri v obraz, če čuje te besede, kdor ne čuti kanibaličnega cinizma, ki tiči v teh besedah, ta nima nobene vere, pa tudi nobenega boljšega čuta v sebi.

Ta vreden namestnik božji pravi s suhimi besedami: Voli mojega kandidata, če pa tega ne storiš, mi je vseeno, če tvojo dušo gorško vzame hudič! In kaj je storil škof Jeglič, da popravi javno pohujšanje, da popravi ta greh proti sv. Duhu? Kako zadoščenje je dal globoko žaljeni javni morali? Prav nobenega ne!

Mi slišimo o mladem kapelanu, ki v spremstvu ženstva cele vasi nosi v mraku podobo sv. Porodnice k mlademu Marijinemu otroku in ostane tam pri Mariji in zalem njenem otroku tako dolgo, da ga vaški fantje s poleni pripode nazaj v farovž. In če se je posrečilo potlačiti celo stvar, je cerkvena uprava zadovoljna in nadalje se trpe in celo protežirajo taki izprevodi. In končno je kak visok gospod celo mnenja, da se na tak način vzgojuje naše dobro ljudstvo.

Ne smemo se torej čuditi, če se med mlajšo duhovščino vedno bolj vtrjuje mnenje, da je za mladega kapelana koristnejše, če ve kako se dela sir, kakor pa kako se izveličuje duše.

S strahom opazujemo, kako se vedno bolj množe ti biseri šestega zakramenta, ki poganjajo Boga iz tabernakelna, po cerkvah pa postavljajo svoje tržne lope, kjer ponujajo ljudem svoje preležano blago. Vse to opazujemo in obžalujemo, ali odgovornost za posledice prepušamo onim.

katerim je dana moč, ki pa so vdarjeni s slepoto.

Če pravi Goethe, da se vsaka krivda maščuje že na zemlji, prišel bo tudi dan obračuna za te grehe zoper sv. Duha. Nekaj pa zahtevamo z vso odločnostjo in bomo izkušali doseči z vsemi sredstvi. Če nam tudi ni mogoče zabraniti znanstvene in moralne dekadence velikega dela naše mlade duhovščine, nekaj zahtevamo: Proč z vašimi umazaniami rokami od naših grobov, pustite mrtve, naj počivajo v miru!

Boj zoper francoske kongregacije.

Zopet se je zgodil naskok na republikansko idejo. To pot pa niso sovražniki monarhisti in nacionalisti, temuč pravi republikanci. Ministrska skupina »Union démocratique«, ki je sklenila glasovati proti en bloc sprejetju kongregacijskih prošelj in v prid spremembe združnega zakona. S tem bi se bil zanesel razkol v republikansko večino. Skozi tako nastali verzel pa bi se prikradli klerikalci. Ta naklep so še vendar pravočasno preprečile ostale ministrske skupine. Poslanci levice so se namreč izrekli, naj se kongregacijski zakoni čim hitreje v smislu podražavljenja samostanskih šol izvedejo. Ob enem so se izrekli za edinstvo republikancev in za podpiranje Combesovega ministrstva.

Dasi se je za sedaj prepričal izdajski naskok iz lastnih vrst, kdo jamči, da se kaj takega ne ponovi, tembolj, ker sedaj poznajo slabo stran v ministrskih skupinah. Brezdvomno je tako brezdisciplinarno postopanje zakrivil v prvi vrsti ministrski vodja Combes sam s svojim poklonom, ki ga je napravil verskemu vplivu pri debati ločitve cerkve od države. Tako postopanje je osupnilo republikance. Vprašali so se, ali je to oni Combes, ki je kot poslanec pridigoval neizprosen boj vsakemu verskemu vplivu. Ali je potemtakem v vladni stranki dvojni radikalizem: eden za čas poslanstva, drugi v dobi ministrovanja. Konec takim razmotrivanjem je bil pri demokratičnih voditeljih, da Combes ne zasluži popolnoma njihovega

a ko sem ostreje pogledal tjakaj, sem spoznal, da je puška...

»Ta je sama doma,« sem si rekel. »Njen dedec pa kje pije ali krade drva. Vesela bo gosta!«

In pri samcatih ženskah je vedno dobro biti! Ali jaz sem mislil — Bog mi je priča — samo na suhogorko, sladkovabljivo peč in po njej sem zabrepenel z vsemi zmrznjenimi in smrtno trudnimi svojimi udi...

Potrkal sem na zakrpano šipo. »Hej, žena, odpri! Daj strehe trudnemu potniku, ki je izgrešil pot!« (Veste, jaz ves kmetiške ljudi tičem, kakor kaki star župnik.)

Takoj je ugasnila luč, komaj da sem izgovoril prvo besedo. Ko sem umolknil, je bilo nekaj sekund vse tiho, potem pa je vprašal njen mož, osorni glas, kdo da sem...

Predstavil sem se jej v vsem veličanstvu in jej natančno razložil, kako da je prišlo, da trkam na njeno okno. Pri tem pa sem prosil in priganjal, ker že nisem mogel več zdržati v svojem stanju.

Ali mislite si neverjetno nesramnost: baba mi ni hotela odpreti.

LISTEK.

Gospod Kljun in kmetica.

Spisal Josip Knaflič.

Da, da, morala naših kmetskih žen! Na njeno zdravje ravno ne bomo pili... Naši akti pojo o njej pesmico, kakršnih ne znajo povsodi. No, le diskretno, le diskretno! Da ne bo zamere, naj povem raje dogodbico, ki oznanja čast in slavo visoke čednosti omoženega spola millega našega naroda, in ki se je pripetila meni — to je bilo lani —.

Gospod Kljun je poklical peto četrtinko terana, vsčipniviši pri tem zaspano natakario v bujno stegno, pritrtil nanosnik, potegnul globoko dim malce vlažne portorike in pripovedoval:

Bil sem na lovu, v jako divjem in močvirnatem kraju ob Savi, kjer sem iskal rac, a sem našel samo blato in vodo in sneg in led, in kjer sem se slednjič popolnoma izgubil, da nisem vedel več ne kod ne kam... Noč je prihajala tisti večer brzo-

javnim potem, tako naenkrat se je stemnilo, goste, sive cunje so se stresavale v vedno večjih masah iz meglá in teme, ki se je veznila na zemljo kakor velikanski klobuk, preté, da jo zajame z vsem, kar je na njej, in odnese bogvekam... jaz pa sem trpal med nizkimi, zverženimi vrhami, in moj pes je torkljal za mano, rep med nogami in od časa do časa bolestno cvileč. Na levi se je valila reka, na desni se mi je bližal počasi velik gozd, dvigajoč se v strmi, in kakor sem se pozneje obupen prepričal, visok hrib.

Niti najmanjšega pojma nisem imel, kje da sem, in sklenil sem, da zapustim obrežje in prekoračim omejnjeni hrib, makar da je Himalaja, ker tam zadaj morajo biti ljudje — in kaže zakaj je prišla meni ta misel? Hej, to je bila pot! Videl nisem roke pred nosom in vsaki korak sem zdrsil dva nazaj ali butnil z glavo v drevo. Ali hrib je bil strm, in ker sem sili vedno le naravnost kvišku, nisem več mogel zgrešati smeri. Dve uri — rečem vam — sem tako plezal in padal, bil sem že ves ne-

umen in dvakrat izžet do zadnjega lasčka na pleši, in gotovo bi bil tam sredi gozda in snega obtičal ter zmrznil kakor žaba — da mi ni dala moja mati življenja mačkinega in moja žena v torbo pol litra slivovke, kateri sredstvi sta mi vedno zopet pomagali na noge in me slednjič spravili na vrh te urnebesne gore.

Iz globine je skozi snežni metež svetila luč.

Planem naprej in kakor veter — ne, kakor divji lov in sto gorskih plazov sem zdrvil navzdol in oddahnilviši se nekoliko od te izredne in nad vse čudovite hitrosti, sem videl, da sedim s svojim ščenekom vred v visokem snegu tik pred neko kočo, in iz okenca, jedva večjega od mišje luknje, miglja rmen, tenek žarek in izginja preko moje glave nekam v strmino, navzdol katere sem jaz pravkar tako imenitno peljal sani...

V nevidnih vrhah hoj ali smrek nad mano je bučal vihar.

Kobacal sem do okna in pogledal notri.

Beraška bajta! Nizek, umazan prostor, ne klet ne izba. V enem kotu stara skrinja, v drugem še stareja miza, par šepavih klopj; po črnih ilovnatih tleh jame, kup krompirja, jerbas neizluščenega fižola...

Vse v poltemi. Na velikanski peči, med vsemi mogočimi cunjami, pa je na trebuhu ležala kmetica, s komolcema podpirala brado in knjigo je imela pred sabo, sv. pismo najbrže. Plamen zakajene leščerhe ji je svetil v obraz, in videl sem naravnost vanj: dolge, malce blede, ne baš napačne poteze, krepek, vpognjen nos, debele ustnice. Starost okoli trideset. Mršave črne grive so ji visele na čelo, in njene oči so strmele z negibnimi, daleč razprtimi zenicami — ne na knjigo, ampak čez, tako pred-se...

Zakaj so se zganile zdajpazdaj — kakor da jih je izpreletel mraz ali kaj zapeklo — oblike njenega telesa. Kolosalne oblike! Ne bujne, ali neskončno rezane, tako — rekel bi — kamelaste...

Tik peči je na leseni steni viselo nekaj kakor debel, grčav krepevec;

zaupanja. Storili so le to, kar je storil v imenu vlade Combes ter si hoteli osigurati naklonjenost kongregacijstov.

Ta slučaj pa je opozoril tudi Combesa, da z laviranjem ne bo obstanka ter se je takoj v prihodnji seji pokazal zopet radikalnega. Socialist Carnaud je namreč zahteval, naj se iz navedene pouka v šoli odstrani vsaka verska ideja, češ, da posvetna morala popolnoma zadostuje. Minister Combes je odgovoril, da je vedno hvalil republikansko vladno, ker je osnovala pouk na podlagi pameti, ta morala je tem plemenitejša, ker temelji na idejah pravičnosti, prava in dolžnosti.

S tem je bilo Combesu odpuščeno, a nezaupnost v srcih pa najbrže še ni ugasnila. Za resnično svobodomiselnost republiko zavzeti francoski rodoljubi bodo morali biti znanprej podvojen na straži ne le proti odkritim sovražnikom, temuč tudi proti prikritim republikancem.

Slovenci in avtonomija.

Posl. Kramář je v svojem govoru, ki ga je imel dne 31. m. m. v Pragi, omenil tudi Slovence in Maloruse, češ, da sta ta dva naroda še centralistična. Temu ugovarja v »Information« neki slovenski državnozbornski politik ter izvaja: Vsekakor polagajo Slovenci važnost na to, da se dotle, dokler so take politične razmere, kakor danes, ohrani dunajski parlament kot edino mesto, kjer morejo z vspehom povzdigati svoj glas; ali zaradi tega niso Slovenci in Malorusi nič manj avtonomisti kot Čehi in Poljaki, samo s to razliko, da ima pri Jugoslovanih veljavno drugačna oblika avtonomije vrednost. Dočim se oklepajo Čehi in Poljaki avtonomije historičnih deželnih individualitet, se abstrahirajo na pet dežel raztrgani in v njih majorizirani Slovenci od deželne avtonomije ter stoji na stališču čiste narodne avtonomije. Tudi najnovejše gibanje na Hrvatskem in v Dalmaciji, ki se je osredotočilo v fuziji opozicijskih strank, stremi za tako narodno avtonomijo, in to je avtonomija v svoji čisti obliki, kajti Hrvatje zahtevajo za svojo narodno avtonomijo tudi popolnoma prosto, neomejeno državno pravo o samodoločbi. Razlika med Slovani na severu in jugu je ta, da imajo na severu prastare politične državne spojine, dočim se moramo mi na jugu boriti proti povsem negotovim oblikam. Ako se tedaj Jugoslovani v tem nastoječem procesu, v tej borbi za narodno avtonomijo naslanjamo na Dunaj v nadi, da dosežemo uresničenje svojih stremiljenj poprej od Dunaja kakor pa od Budimpešte, nismo zaradi tega z daleka še centralisti, nasprotno, najhujši protivniki jugoslovanskih idej so ravno nemški centralisti.

Politične vesti.

— Nemška ljudska stranka je imela včeraj sejo. Razpravljala je o brambni predlogi, o konverziji splošne rente ter o tiskovnem zakonu. Skle-

nilo se je predlagati, da se tiskovna predloga brez prvega branja izroči odseku.

— Obrtni odset*si je izvolil za predsednika viteza Abrahamoviča ter razpravljal o zakonu zoper pijančevanje.

— Državni zbor se baje odgodi v začetku marca, da se dá čas nagodbenemu odseku in deželnim zborom. Ta vest pa ni posebno verjetna, ker najbrže ne bo mogoče pred marcem izvršiti prvo branje nagodbe. Vsekakor pa se skličejo deželni zbori še pred veliko nočjo.

— Glede Venezuele sta se izjavila nemški cesar in ameriški predsednik, naj bi se zadeva čim prej rešila v Washingtonu. Nemški poslanik v Venezueli, baron Speck pl. Sternburg je dobil od svojega cesarja v tej zadevi važne depeše.

— Nizozemska vlada zahteva od zbornice, da ratificira konvencijo iz leta 1902. glede ureditve protislovij, ki obstoje v raznih državah, gledé sklepanja in ločitve zakonov, o varstvu mladoletnih i. t. d. Edina Rusija je izjavila, da ne more pristopiti h konvenciji.

— Nemški poslanik v Atenah grof Plessen je odpoklican. V Atenah je vrelo zoper njega, odkar se je bil izrazil povodom znanega umora na ladji »Loreley«, ko se je dolžilo Nemce: »Nemci vendar niso Grki!«

— Srbski listi razpravljajo o avstrijskem avtonomnem carinskem tarifu ter pozivajo vlado, naj izdela čimprej svoj carinski tarif ter se pri tem sporazumi z Bolgarijo, da se pokaže avstrijski in nemški industriji, kakšna nevarnost preti, ako se trgovinske pogodbe ne sklenejo. Srbsko-turška carinska konvencija se je podaljšala za eno leto.

— Centralna-ameriška unija. Med državami Guatemala, Nikaragua, Honduras in Salvador se pripravljaja vojna. Guatemala in Salvador zbirata svoje čete na meji. Cilj vojne je ustanovitev srednjeameriške zvezne države.

Dopisi.

Iz Novega mesta. Tuksjšeje prostovoljno gasilno društvo priredi dne 7. t. m. v narodni čitalnici društveno veselico, katera bode po sedanjem zanimanju gotovo prav dobro vspela. Za srečolov, ki se bode ta večer vprizoril, so prav lepi dobinki pripravljani. Godba bode sigurno tudi izborna, kajti društvo omislilo si je vojaško godbo iz Ljubljane. Celovozovi so preskrbljeni, kateri bodo p. n. občinstvu na razpolago od 7. do 9. ure zvečer na glavnem trgu pred mestno hišo za dovoz na veselico. Za dobro dolensko kapljico je tudi skrbljeno, kajti točilo se bode gosp. Majzelna in g. Zorkota vino iz naših goric. No, za predpisane purane in drugo jed bode gotovo tudi dovolj skrbljeno. Torej pričakovati je zopet enkrat prav veselo zabavo prav po domače. Na pomoč!

»Ne. A obljubila sem mu ... in me žene smo poštene.«

O sancta simplicitas! Kaj pravite k temu? Tu si ta ničemurni velblod domišlja, da bi utegnil biti jaz nevaren njegovi čednosti. Jaz, ki sem mislil — Bog mi je priča — edino le na gorko peč in po njej hrepenel z vsemi zmrzjenimi in smrtno trudnimi svojimi udi!

Zagrohotal sem, da se je koliba stresla, in vzkliknil:

»Pretepel te bo dedec, ko zve, da mene nisi hotela prenočiti! Le čakaj. Kako se pravi vaši bajti?«

»Pri Jazbecu.«

Jazbeca sem poznal; imel sem nekoč z njim nekaj posla. Pravi jazbec! Majhen, krivih krakov, sičnih dvema policijskima sabljama, in z glavico giba venomer, kakor da rije pod zemljo. Kajpak, on ni v stanu, da nabije tega golijata! Ogrižiti bi jo mogel kvečjemu ...

Tu je butnil zopet okoli vogla val vetra, ki me je skoro prevrnil, in kakor besen sem začel zbijati po kolibi.

Prepadanje nemškega kulturnega vpliva.

II.

Končno je treba omeniti še nekatere izjave umetnikov.

Kipar A. Bartholomé, avtor monumentalne grobnice na pokopališču Pére Lachaise, ves presenečen komentira famozni izrek Viljema II. o prvenstvu nemškega kiparstva. Noben Nemec, ki se v stvari nekoli izve, bi se ne drznil kaj enakega trditi.

Francija je ravnokar imela veliko umetniško epoho, o kakršni se še nikdar ni sanjalo Nemčiji. Epohi, v kateri so živeli ljudje kakor Igres, Delacroix, Corrot, Millet, Rude, Carpeaux, Brye, pristoja v preteklem stoletju brez ugovora prvo mesto.

Fautin-Latour, nežni pesniški slikar in risar, pravi: Ne morem odgovoriti drugega, kakor da obdudujem Lenbacha in Menzla.

Karikaturist Ch. Leandre se posmehuje nemški širokoustni bahariji. Nemcem še jako veliko manjka do tega, da zavzemajo v umetnosti prvo mesto!

Auguste Rodin izjavlja skromno, da je v tej stvari nekompetenten. Pozna baje le prav površno nemško skulpturo.

Čujmo pa sedaj o istem predmetu zanimive izjave izvenfrancoskih politikov, med katerimi navedemo prvega grofa Lützowa, ki pa že v uvodu k svojemu članku prosi, naj se mu ne zameri radi pomanjkljivega znanja francoštine, kajti inace se pri svojem slovstvenem delovanju poslužuje samo angleščine ali češčine. Lützow piše med drugim: Morda iznenadim svoje čitalce s trditvijo, da nihče ni najbrže toli pripomogel k umanjšanju in opešanju nemškega vpliva kakor knez Bismarck. Praška pogodba z l. 1866. je izločila iz nemške zveze obširne kraje od čeških mej do adrijskega morja. V teh pokrajinah živé izključno Slovani, ki jim jim dala avstrijska vlada ponarejen nemški namaz, umetno, nepristno nemško zunanost; avstrijska vlada si je prizadevala otroke slovanskega rodu izgojiti po nemško — drugih vseučilišč ni bilo kakor nemških. Dalje omenja grof Lützow ustanovljenje češkega vseučilišča v Pragi pred 20 leti, njegov razvoj in važno dejstvo, da je češko vseučilišče toli brzo zastavilo in zatemnilo nemško, ki, poprej svetovnoslavno, sedaj le životari v Pragi. Po zatrdilu grofa Lützowa se na češkem vseučilišču jako malo proučuje nemška filozofija, češko filozofično proučevanje se naslanja večidel na francoske in angleške pisatelje.

Nadejati se moremo, da se bosta ustanovili tudi v Brnu in Ljubljani slovanski vseučilišči. Lahko trdim, da je intelektualni nemški vpliv, ki je bil pred letom 1866, rekli bi, vse-mogoč, skoro izginil v avstrijskih deželah. Zapomniti si je treba, da se je ta preemba dogodila brez znatnega upora od nemške strani, samo v vseučiliščnem nemškem Gradcu se je napejal ultranemški življenj upreti se slovanskemu gibanju.

Nedotaknjeno se je ohranila doslej samo ena nemška trdnjava v Avstriji, to je ministrstvo zunanjih zadev, ki je imenujejo Dunajčani »Ballplatz«, tista žalostna palača, čigar prebivalci — bolj nego nesrečne avstrijske armade, ki so se vzlic vojni nesrečni usodi vsaj hrabro vedle na bojiščih — so odgovorni za nebrojne poraze Avstrije. Tam se je

»Odpri! Sicer ti ulomim duri — jaz ne poznam šale. Odpri!«

A babnica se ni ganila, ampak s tistim zategnjenim, težkim glasom, ki me je razburil, da mi je bilo skočiti iz kože, mi je odvrnila in — pri Bogu! — slišal sem, kako se ji je zazdehalo:

»Le mirni naj bojo, gospod! Tukaj imam puško — no, ta bi bila le za hude razbojniko, Njih se tudi tako ne bojim ... Posili ne sme nihče v nobeno hišo, niti v Vašo ne, gospod!«

Brezkrajna nesramnost! Brezkrajna nesramnost! Najraje bi bil ustrelil gori na peč ...

»Pa kako naj vas prenočim?« je trobentala dalje. »Še postelje nimam ...«

»Na peči je prostora za deset!« sem dejal jaz in slišal, kako je globoko vzdihnila.

»Oh, to ne gre ... Tukaj je moja postelj. Zadaj je pač še ena kamrica, pa je okno ubito, in mraz je kakor zunaj. Samo v hlevu bi bil prostor, pa Oni ne marajo, vsaj vem! Pa bi bilo ... Tam kjer je tele ležalo. Djala

še nepokvarjeno obvarovala Metternichova tradicija.

Največ pa je škodovalo nemškemu vplivu leta 1870. Nietzsche je to slutil že takrat. Pisal je l. 1871., da velika zmaga je nevarnost ter da je majhna zmota, smatrati nemško kulturo kot zmagovalko v tem boju. To je bil zdrav nazor, nazor razsodnega moža in modrijana.

Tudi nemško zgodovino pisje propada. Te spremembe je možno opaziti tudi v vedenju nemških vseučiliških profesorjev. Prej je to bilo nemogoče, da je zgodovinar sličnega imena kakor je Mommsen — radi demonstracij v Pragi — šuntal Nemce, naj »razbijajo slovanske lobanje.«

In grof Lützow zaključuje svoj članek sledeče:

Končam z izjavo, da bi danes nemški vpliv ne bil koristen drugim narodom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. februarja.

— **Osebnostna vest.** Računski asistent v Ljubljani g. Josip Jak je imenovan računskim asistentom extra statum pri finančnem ravateljstvu v Gradcu.

— **»Žrtve razmer.«** Kakor smo v naprej naznanili, tako se je tudi res zgodilo. Včeraj smo priobčili konec listka »Žrtve razmer«, in ta konec je bil zaplenjen. Črtali smo sicer nekaj jako značilnih prizorov, ublažili besedilo kar se je dalo, pustili le toliko, da imajo ti zapiski primeren konec, a dasi ni bilo v listku absolutno nič protizakonitega, smo bili vendar zaseženi. In kako se je to pot slavnim organom mudilo! Tako hitro so prišli, kakor še nikdar in na vseh koncih so vladni policaji prežali na naše raznašalce. No, sedaj ima besedo sodnija — potem se bo govorilo dalje.

— **Kako »Gospodarska zveza« zakon spoštuje.** Iz »Trgovskega in obrtnega društva za Kranjsko« se nam piše: »Gospodarska zveza« je svoj čas ustanovila v Cerkljah posojilnico in jo vzela pod svoje okrilje. Tudi nekaj denarja ji je posodila. Sedaj pa, ko ta posojilnica crka, hoče »Gospodarska zveza« odvaliti vsako odgovornost in izjavlja, da cerkljanska posojilnica ni bila član »Gospodarske zveze«. Tako? Če cerkljanska posojilnica ni bila član »Gospodarske zveze«, potem zasluzi »Gospodarska zveza« ostro kazen, ker posoja nečlanom denar, kar je po zakonu prepovedano. Pozivljamo pristojne oblasti, da store svojo dolžnost.

— **Shod v Mirni peči.** Iz Mirne peči se nam piše: V št. 26. prinessel je »Slovenec« dopis, v katerem se baha s svojim sijajnim shodom v Mirni peči. Koliko pa je na tem resnice, hočemo s tem nekoliko pojasniti. »Slovenec« piše, da ljudstvo z največjim zanimanjem poslušala katoliško-narodne govornike. Mi tukaj pa moramo vprašati, kdo pa je tisti, ki je s takim zanimanjem

sem sveže stelje ... Krava je pohlevna in prav toplo je; pa dam Njim tudi koc ...

Kaj naj sem storil? Vesel sem moral biti, da sem vsaj toliko dobil! Godrnjal in zabavljaj sem sicer kar se je dalo, ali nje to najmanje ni ženiralo. Brihtno, da sem se čudil, je iskala in brkala po koži, dočim sem jaz čakal nestrpnost. Moji udje so že čisto otrpnili.

Sneg je padal še vedno v debelih plasteh in pes se je cvilil pritisikal k meni.

Luknja jazbine se je odmašila in Jazbečevka se je ogasila:

»Tu je ključ, prosim ...«

»Kaj, celo hlev zaklepaš?«

»Lahko mi kdo kravo ukrade —«

»Jaz morda!«

»Oni ne, pa hudobni ljudje. Tu je koc ...«

Vzprejel sem oboje. Pozimi niti v takih odejah ni mrčesa!

... in tukajle imajo svetiljko. Vsaj vidijo, tele vrata so, precej zraven; imamo vse vkup, vejo, hlev in hišo ... Pa lahko noč Njim želim, pa dobro naj spijo! Oh ...

poslušal tiste lažnjivce. Le mala paščica tistih devičarjev, ki so ravno s tem pokazali, da niso možje, ampak samo kaplanovi pokorni hlapi, ker so pustili, da sta jih kaplan in njegova ovčica, farški krčmar zaprla v sobe in jih takorekoč prisilila udati se nju zvičajnemu postopanju. Dalje »Slovenec« trdi, da se je liberalni stranki ponesrečilo shod razgnati. Na tak način se lahko vsakdo baha, da je komu kaj preprečil, toda naj bi bili klerikalci napravili javen shod, ne pa pri zaprtih vratih, videli bi bili, če bi bili prišli naprednjaki na shod ali ne. Naših naprednih mož zaradi tega ni bilo, ker so vedeli, da jim bode vstop zabranjen. Toliko pametni pa so vendar naš možje, da so zaprte faravške ovce rajši na miru pustili, kakor da bi bili s silo vdrali v Košakove sobe, ker so vedeli, da bi jih bila kaplan in Košak takoj tirala pred sodišče, zaradi tega pa so to rajši pri miru pustili, ker se znajo bolj ogibati ričeta, kakor podivjane klerikalne družali in tudi njih dr. Lampe. Pri-poveduje pa tudi »Slovenec«, da od-raslih ljudi niso mogli dobiti za razgrajanje, ampak samo 12- do 13letne fantalinčke, ki so se žganja napili in od daleč kazali žakelj žlindro. Mi pa od »Slovenčevega« dopisuna zahtevamo, da nam dokaže, kdo je takim nedoraslim osebam žganja dajal in kako daleč je bil ta žakelj proč, ker to žlindro so bili v veži stoječemu klerikalnemu županu pod noge položili in torej ga nikdo ni samo od daleč kazal. Sploh pa se jim tudi pri zaprtih vratih shod ni tako sijajno obnesel, ker se jim je tudi na shodu pokazalo, koliko zaupanja vživajo pri mirnopeskem prebivalstvu; kajti ravno ena izmed povabljenih klerikalnih ovčic je očitno in dr. Lampetu v obraz povedala, koliko jim ljudstvo verjame, z besedami: »Slovenec« in »Domo-ljub« samo laži prinašata. Iz tega se zamore posneti, da priporočanje kaplana Majdiča na naročbo »Domo-ljuba« na ljudstvo nima veliko vpliva. Končno pripoveduje »Slovenec«, da je bila sklenjena resolucija, ki izraža popolno zaupanje katoliško-narodnim poslancem ter odobruje njih obstrukcijo v deželnem zboru in jih pozivlja, naj neupogljivo vstrajajo v boju; toda ravno pri tem predlogu pokazala se je največja nevolja ljudstva in celo večina klerikalcev je bila proti temu. Sijajnost shoda torej ni bila tolika, kakor se »Slovenec« hvali. Ako pa sploh hoče »Slovenec« imenovati ta skrivni shod sijajen, potem mora biti tudi vse ono sijajno, kar se v farovžih skrivaj godi. Mi pa sploh našim klerikalcem, zlasti kaplanu Majdiču priporočamo, naj nam napravijo javen shod in videli bodo, kolika bode njegova sijajnost. Naprednjaki nikomur niso silili pijače, ne vina, ne žganja, ravno nasprotno pa je kaplan Majdič silil, da plača kolikor hoče kdo piti, ali tega njegovega vina se je polakomnil samo župan in njegov eno-

Menda je hotela še kaj povedati; pa že se je zatrnilo kukalo in čul sem jo, kako se je motala zopet nazaj na peč.

Tako sem prenočeval torej tisto noč v kravjem hlevu, tam kjer je tele ležalo, — jaz, c. kr. okrajni sodnik, doktor! Hm ...

Zjutraj, ko se je storil dan, je prišla moja dična gozdarica pomolzt, želela mi je ponižno dobro jutro in me na najljubeznivejši način povabila, naj se grem še malo pogret na peč, kjer je ravnokar zakurila, nalašč zame ... Potem pa mi je pripravila najboljši zajutrak, kar ga je na svetu: maslene turšične žgance z mlekom!

In ostal sem še dolgo pri njej, in ko sem se poslavljaj, sva bila oba močno ginjena ...

Bila je sploh izvrstna ženska, samo ponoči ni odprla nikomur!

Nó, pijmo na njeno zdravje in v čast in slavo visoke čednosti omožene-ga spola našega milega naroda, dvignimo čaše — o naših aktih pa molčimo. Uršika, liter gori!

oki pisar, vsi drugi pa so rajše odšli in odhajajo povedali, da si lahko sami vina kupijo.

Dogodki v Ricmanjih. Včeraj je bilo v Ricmanjih menda zopet jako živo. Namestili so menda novega katoliškega kaplana, a se je tudi ta čin vršil ob navzočnosti okrajnega glavarja iz Kopra, namestniškega svetovalca Schaffenhauerja-Neysa, in ob asistenciji cele čete orožnikov. O tem pa nismo obveščeni, da-li se je ves ta aparat tudi to pot pokazal istotako temeljito nepotrebnim, kakor se je o vseh prejšnjih prilikah.

Repertoire slovenskega gledališča. Danes se vrši na korist g. Danila, ki slavi 25letnico svojega delovanja pri slovenskem gledališču, predstava narodne igre s petjem in godbo »Deseti brata«.

V nedeljo 8. t. m. sta dve predstavi: popoludne ob pol 3. uri »Deseti brata«, zvečer ob pol 8. uri opera »Fausta«.

Družbi sv. Cirila in Metoda je zapustil sredo, 4. t. m., v Ljubljani pri sv. Krištofu pokopani 2 načelnik željarske zadruge v Kropi g. Luka Kenda približno 4000 kron. Akopram je g. radovljiški odvetnik dr. Janko Vilfan ljubeznjivo pohitel ter nam z ekspresnim pismom naznanil to žalostinko za naš narod, vdeležiti se vendar le družbino vodstvo ni moglo mrtvaškega sprejema, ker je obvestilo došlo še le včeraj 5. t. m. popoludne. Hvaležno domoljubnemu možu kličemo v grob: naj mu je vsedobri Bog vseplačnik!

Koncertna ruska družba Nadine Slavjanske potuje meseca marca v Italijo. Pričakovati je, da se posreči pridobiti jo za jeden koncert spočetka marca tudi v Ljubljano. Ta slavna ruska pevska družba se je preosnovala in pomnožila ter daje poleg pevskih točk tudi glasbene točke s svojim balalajka orkestrom.

Kmetijski ples. Ni čuda, ako vlada za ta ples, urejen po nepriljubljenih sešah in navadah, katere vladajo na deželi, velikansko zanimanje. Duša cele uredbe bo seveda zopet znani nam župan Zaletič. Povabil je znatno število brhkih punc in krepkih fantov iz Gorenjske, Notranjske, Dolenjske in tudi iz drugih slovenskih krajev pridejo v svojih narodnih nošah. Ljubljanci, kateri ne pridejo v kmetijski obleki, pladojo 20 vin. globe. V spremstvu gospoda župana nahaja se tudi gospod gmajnski šribar, kateremu nagajati je strogo prepovedano, nadalje ponočni čuvaj, kateri bo točno na ogenj pazil in za red skrbel. Lepo likana dvorana bo okusno okinčana z raznovrstnim kmetijskim orodjem. Vpeljan bo tudi telefon najnovejše konstrukcije brez žic! Plesalkam in plesalcem povemo še to, da pripelje naš vrli Zaletič še posebej eno domačo godbo s seboj, tako da bodemo malone neprenehoma plesali. Tudi sladničar bo prinesel srčke, punčke, jahače in druge sladkarije. Torej zabave bo dovolj. Na veselo snidenje dne 8. februarja!

Zborovanje. Krajna skupina Ljubljana c. kr. poštini in brzojavni službenec v Avstriji ima dne 8. t. m. ob 4. uri popoludne v gostilni na Bregu št. 20 svoj občni zbor.

K veselici šišenske čitalnice. V dopolnilo k včerajšnjemu poročilu je v igri »Mutec« nad vse pohvalno omeniti dr. Skaza (g. B.).

Prvo slovensko pevsko društvo »Lira« v Kamniku priredi v nedeljo, dne 8. svečana t. l. v dvorani »Nar. čitalnice« plesni venček združen s petjem.

Il.-bistriško-trnovsko prostovoljno gasilno društvo priredi plesni venček s tombolo v nedeljo, dne 8. svečana t. l. v salonu hotela »Ilirija« v Ilirski Bistrici.

Prostovoljno gasilno društvo v Trbovljah priredi dne 8. t. m. predpustno veselico v prostorih g. Volauška.

Čitalnica v Konjicah priredi v soboto, dne 14. februarja t. l. v »Narodnem domu« plesni venček.

Društvo »Zvezda« na Dunaju priredi v nedeljo 8. februarja na Dunaju v dvorani »Wiener Ressource«, I., Re chrsatsstrasse 3. zabavni večer.

Savinska podružnica Slovenskega planinskega društva je imela svoj redni občni zbor dne 2. svečana t. l. na

Ljubnem v prostorih gostilne g. Petka. Ko je konstatiral načelnik g. Kocbek sklepčnost, je pozdravil vse navzoče člane in na kratko oertal društveno delovanje v dobi obstanka podružnice. Posebno je omenjal, da bi naše prekrasne Savinske planine pač zaslužile večjega poseta, kot je bil dosedaj. Sicer se je turistika zadnja leta povzdignila in je upati, da se bode odslej še bolj, ker vsi merodajni faktorji delujejo na povzdigo prometa tujcev v naših krajih. Seveda bi se še dalo mnogo več storiti v tem oziru. V prvi vrsti bi se promet tujcev povzdignil, ako bi bila železnica bližje in če bi bile ceste boljše; kajti dosedaj je potovanje predrag in presitno. Okrajni zastop Gornjegrajski, ki stori koliko mu je pri sedanjih razmerah mogoče, je prevzel občinsko cesto Ljubno-Lučec-Solčava v okrajno cesto in to je že precejšen korak v zboljšanju cestnih razmer. Glede železnice, ki naj bi vodila skozi naš okraj, so interesi upeljali potrebno akcijo in je upati, da se vsaj nekaj doseže. Potreba je tudi, da lati večjo reklamo za naše kraje, a to podružnica ne more v toliki meri, kakor bi rada. Ona je v gmotnem oziru še prešibka. Pač pa je hvalevredno, da nekateri posamezniki rade volje podpirajo reklamo. Konečno omenja še načelnik britko izgubo, ki je zadela našo podružnico v minulem letu. Umrli je njen član preč. g. župnik Žekar v Studenicah pod Bočem. Pokojnik se je zelo zanimal za naše delovanje. On je tudi vodil gradnjo »koče na Boču«, nam za isto pridobil prostor, terpodružnico podpiral v gmotnem in moralnem zmišlu. V znak sožalja vstanejo vsi navzoči. Nato je poročal tajnik o delovanju Savinske podružnice v letu 1902. Hočemo prohičiti le izveček, ker je vse poročilo preobširno. V devetem letu obstanka bilo je 133 članov in sicer: 1. častni član, 24 ustanovnikov in 108 pravih članov. Razun članarine dobili smo podpore od Vis. c. kr. železniškega ministrstva 200 K od okr. zastopa Gornjigrad 100 K od okr. hranilnice v Slovenjem gradu 10 K in od posojilnice: Celje 200 K, Žalec 60 K, Gornjigrad 50 K, Ptuj in Šmarje po 30 K, Konjice 10 K. Pri vseh kočah se je inventar pomnožil in se je povsod nekaj popravljalo. Pri kapelici je minulo zimo plaz vlomil vrata, naredila so se nova, močna, za katera les je daroval Lučki župnik preč. g. Lekš. G. Čamerik iz Celja je kapelici poklonil lep krpilnik. Kocbekova kočica bila je okrvovana (oskrbnik Jurij Planinšek) od 15. julija do 15. septembra. Istotam je bila tudi meteorološka opazovalnica. Podružnica si je ogledala primerne prostore za zgradbo dveh novih koč v osredju naših planin. Na novo se je napravil in zaznamoval pot ob Gračenci od sv. Frančiška v Mozirsko kočico. Nadalje se ja prenovila markacija mnogih potov in precej istih se je tudi popravilo. Nabile so se nove kašipotne table. Podružnični predsednik je preiskal vse večje votline in jame našega okrajja, istotako je sodeloval pri raziskovanju planinske flore. V kočah podružnice so stanovali vsi poletje vojaki moperji, katerim je podružnica šla na roko posebno pri določitvi pravih imen in je gledala na to, da se je upeljala pravilna pisava imen. — Knjižnica je v vrednosti 750 kron in ima 305 knjig in brošuric, 145 zemljevidov, 244 fotografij, 1 album slik, 27 panoram in eno šestilo za panorame. Več planinskih časnikov smo dobivali zastoj. Odborove seje bile so štiri. Na predlog g. Petka se je izrekla odboru za delovanje in tajniku za sestavo poročila zahvala. Blagajnikovo poročilo kaže dohodkov 1601.95 K, izdatkov 1535.97 K, preostanka je torej 65.98 K. Razkaz imovine razkazuje 10698.98 K čistega imetja. Proračun za leto 1903 ima dohodkov 1550 K in stroškov 1670 K. Blagajniku se na predlog g. Budne izreče zaupanje in zahvala. Volitev novega odbora se je vršila po vsilklu. G. Petek predlaga stari odbor, kar se soglasno sprejme z živahnimi: »živijo« klici. Odbor obstoji iz sledečih gospodov: načelnik in blagajnik: Franc Kocbek, nadučitelj, tajnik: Ignacij Šijanec, učitelj, odbornika: Jakob Božič, trgovec in dr. Ivan Vrečko odvetnik. Prvi trije prebivajo v Gornjem gradu, zadnje imenovani v Celju. Odbor je voljen na tri leta. Razgovarjali smo se o cestnih razmerah in o važnosti železnice. Tudi o znižanju članarine se je vnela živahna debata, govorilo se je pro in contra — seveda o tem odločuje občni zbor skupnega društva. Uvedli se bodo po posameznih gostilnah nabiralniki. Zaključkom je še načelnik opozarjal na važnost podružnice in pozival navzoče naj še znaprej ostanejo društvo zvesti člani, naj delujejo v društveno korist in s tem tudi v korist naših lepih planinskih krajev. Iz Solčave je došel pozdrav tamošnjih posetnikov.

Nepošten hlapec. Ivan Vidic, hlapec pri prodajalcu premoga Josipu Praprotniku na Karolinski zemlji št. 6, je dne 4. t. m. popoludne prodal več stotov premoga svojemu

gospodarju, potem je pustil konja s praznim vozom v mestu in je s skopilom za premog, 18 K 40 vin., pobegnil iz Ljubljane.

Sod pošil. Danes okoli pol 1. ure pripeljal je gostilničar Anton Vašek iz M. D. Polja po Rešjevi cesti na vozu sod vina. Na ovinku na Sv. Petra cesto se je voz zaletel in prišel v cestno strugo in se nagnil tako, da je sod padel z voza in je pošil. Steklo je več litrov vina na cesto, predno so pripravili drug sod in vino pretočili.

Ogenj. Danes zjutraj je naznanil čuvaj na Gradu, da gori v dimniku Seemanove hiše v Vegovih ulicah. Oddelek požarne brambe se je odpravil takoj tje, a ognja niso našli v nobenem dimniku.

V Ameriko. Danes ponoči se je odpravilo z južnega kolodvora 47 oseb iz Kranjskega v Ameriko.

Izgubljeno in najdeno reči. Služkinja Marija Goršekova v Dalmatinovih ulicah št. 5, je izgubila na poti od Dunajske ceste po Prešernovih ulicah, čez Marijin trg in po Špitalskih ulicah do Mestnega trga denarnico z 10 K. — Na Gruberjevi cesti je našla predvčerajšnjim popoldne služkinja Marija Verbičeva, Streliške ulice št. 18, zlato žensko uro in kratko pozlačeno verižico. — Na cesti proti Tivolokemu gradu je bila najdena rujava torbica, v kateri je bila denarnica z dvema kronama.

Najnovejše novice. Iz Francoske izgnani redovi so se začeli naseljevati v Piemontu, kjer so pokupili obsežna posestva. Tudi v Siciliji se je nastanilo več teh redov. — Splošno stavko so napovedali vsi mestni uslužbenci v Amsterdamu, ako župan ne usliši njihovih zahtev. — Trgovca z dekleti so prijeli v Budimpešti, ko se je hotel z 8 deklicami odpraviti. Izdal se je za gledališnega agenta, v istini pa je Rus Lutov, ki ima v Peterburgu razupito hišo. — Samomor starcev. Na Dunaju sta se ustrelila 74letni železniški delavec Ochozny in njegova 70letna žena zaradi neprijaznosti odraslih otrok. — Dva častnika ubegla. Iz pruske armade sta ubegla poročnik pl. Thiele in major baron Fuchs-Nordhoff. — Demonstracija v gledališču. Med predstavo v velikem gledališču v Varšavi so začeli upiti na galeriji zbrani delavci: »Proč z absolutizmom! Živel delavstvo! ter so vsuli v dvorano listke z napisom: »V spomin obsojenih delavcev 28. januarja 1886«. — Orožnika je ustrelil v Oravici pri Temešvaru ponarejalec denarja Bratter, ko ga je hotel orožnik ukleniti. — Bankerotni gledališčni ravnatelj. Nemško ameriški gledališčni ravnatelj in pisatelj Anton Philipp je prijavil bankrot. Njegovi dolgovi znašajo 100.000 dolarjev.

Papež v stiskah. Ker je znani učenjak razkladal pred nemškimi cesarjem svobodno raziskavanje sv. pisma, se je papež zelo prestrašil ter sestavil takoj komisijo štirih kardinalov za svetopisemske študije. Komisiji je imenoval za pomoč 40 konzultorov, med njimi 12 Nemcev, 1 Avstrijca, 11 Italijanov, 9 Francozov itd. Avstrijski konzultor je dr. Bernhard Schäfer, profesor sv. pisma na dunajski univerzi. Kakor se vidi, se zdi Vatikanu med vsemi državami Avstrija najmanj nevarna cerkvenim dogmam.

O princezinji Lujizi. Vest, da je nevarno obolet mladi saksonski princ Friderik Kristijan, je zbudila v princezinji materina čustva z vsjo silo. Iz njenega obupnega vedenja se lahko sklepa, da se ji oglašča vest ter se ji budi kes. Med njo in Gironom so se pripetili burni prizori ter je princezinja pred odhodom iz Mentona glasno jokala, ker jo je Giron baje hotel s silo zadržati. Ko je mati princezinji iz Solnograda sporočila o boleznih sinčka, je burno prosila brzojavno zaporedoma svoje starše, naj ji izposlušajo, da se poda v varnem spremstvu v Draždane, bolnega otroka obiskat. V eni teh brzojavk pravi: »Naj se mi vzamejo vsi naslovi časti in pravice, ki sem jih dosegla v zakonu; toda mojih naravnih materinih pravic mi ne more odtegniti nobeno posvetno sodišče. Te pravice prenehajo le z mojo smrtjo«. Tudi naravnost na saksonski dvor se je obrnila z brzojavno prošnjo, naj jo obvestijo o sinovem stanju. Vprašanjem pa se ni le ni odgovorilo, temuč so dobile vse mejne postaje ukaz, naj pazijo na vlake, da se princezinja ne pripelje v domovino. Mali bolnik večkrat izprašuje po materi ter pretresljivo kliče njeno ime. Vse to je na princezinjo tako delovalo, da zdravnik proročujejo predčasni porod.

Nepokorni duhovniki. Škof v Popenki je vse duhovnike svojega kapitlja suspendiral od duhovništva za tri dni, od spovednice

pa za celi mesec. Povod temu disCIPLINIRANJU so dali duhovniki, ker so se branili priti h konferenci v semenišniško kapelo, dočim so zahtevali duhovniki, da mora biti konferenca v prestolni cerkvi. Med škofom in njegovimi duhovniki, že vlada dalje časa zelo napeto razmerje.

Samomor državnega poslanca. V nemškem državnem zboru se je hotel ustreliti socialno-demokratski poslanec Agster Krogla pa ga je le neznatno ranila. Svojo namero je naznanil državnemu zboru. Kazal je že dalje časa, da je duševno holan. V zbornici si je žvižgal in glasno prepeval. Socialno-demokratski odbor ga je že večkrat nagovarjal, naj odloži mandat, čemur pa se je Agster odločno uprl.

Književnost.

— **„Ljubljanski Zvon“.** Vsebinska februarjskega zvezka: 1. A. Aškerc: Svetnica. Romanca. 2. Josip Jeranov: Heautontimorumenos. Povest. 3. Mara Gr.: V tihih noči. Pesem. 4. Stanko Stanič: V mraku. Pesem. 5. I. Vavpotič: Manes v Hagenbundu. 6. Vlado Levstik: Izgubljeni raj. Pesem. 7. P. Grošelj: Reinkarnacija. Pesem. 8. Gorska: Ne vprašaj. Pesem. 9. A. Sever: Mati. Črtica. 10. Narjan Pretko: Menih. Pesem. 11. Mladen Mladenov: Na Silvestrov večer. Pesem. 12. Vojanov: Črna knjiga. Pesem. 13. Ivo Šorli: Zemljiškoknjžni izpisek. Črtica. 14. Kristina: Sirota. Pesem. 15. Dr. Vladimir Foerster: Karla Kavačeva opera »Psoglavci«. 16. Iz ostaline Dragotina Ketteja: Popotnica. Pesem. 17. Podlimbarski: Potresna povest. 18. Književne novosti. Dr. Josip Tomišek: Dr. Ivan Geršak: Ormoški spomini. — R. Perušek: Evgenij Kumičič: Slučaj. — Dr. Fran Ilešič: Galicko-russkaja Matica, Naučno-literaturni sbornik. — Mali vitez Pan (Voldijeovski). — k.: Talija. — k.: Prešeren v Rusih. — k.: Vera Haruzina: Krajna. 19. Glasba. Dr. Vl. Foerster: Januarski koncert »Glasbene Matic«. 20. Slovensko gledališče. Dr. Fr. Zbaniček: A. Drama. — B. Opera. — Dr. Vladimir Foerster: »Psoglavci«. — Petindvajsetletnica. 21. Splošni pregled. Dr. M. Murko: Pera P. Gjorgjevič. — Stoletnica rojstva K. Vinačičkega. — Službena petindvajsetletnica. — Stjepan Ilijašević †. Louis Legar. — Javna predavanja. — Vojteh Žak. — Rostand »nesmrten«. — Jan Kubelik odlikovan. — —: Nove češke opere. — —: Veliki knez Konstantin Konstantinovič, pesnik.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 6. februarja. Dr. Šusteršič, Povše in Krek so bili včeraj pri ministrskem predsedniku Körberju. Ta avdienca, kakor zadnje mudenje deželnega predsednika barona Heina na Dunaju, so v zvezi z vladnim prizadevanjem, narediti konec obstrukciji klerikalne stranke v deželnem zboru kranjskem. Rečeni trije klerikalni poslanci so za danes zopet poklicani k ministrskemu predsedniku. — Opomba uredništva: Kakor čujemo, so bili zastopniki napredne stranke že pred več dnevi v tej zadevi pri ministrskem predsedniku.

Dunaj 6. febr. Poslanska zbornica nadaljuje danes razpravo o premembi pravilnika. Doslje so govorili dr. Krámár, ministrski predsednik Körber, ki je naznanil, da izdela vlada načrt novega pravilnika, baron Ludwigstorff in dr. Fort. Prihodnja seja bo v torek, Sicer se je mislilo, zakon o rentni konverziji se ta teden, danes in jutri dognati, a ta namera se je morala opustiti, ker še niso končana pogajanja s strankami.

Budimpešta 6. februarja. Danes so se v poslanski zbornici primerili velikanski škandali, ki živo spominjajo na škandale za časa Tisze l. 1889. Združena opozicija je danes nastopila z novim obstrukcijskim sredstvom, namreč s protesti proti včerajšnjemu govoru grofa Andrassyja. Ministrski predsednik Széll je poskušil braniti grofa Andrassyja, kar je provzročilo na juburnejše demonstracije. Kakor leta 1889. Tiszo, je opozicija sedaj Széllu porogljivo v nemškem jeziku klicala: »Hoch!« in »Heil!«

Po govornih poslanev Barte in Hollo se je morala seja pretrgati. Škandali so se začeli zopet, ko je govoril posl. Mecenszeffy ki je domobranskega ministra Fejervaryja primerjal nemezi Portici. Ko je posl. Ugron nekaj vmes klical, je rekel minister Fejervary, da ni radoveden, kaj Ugron o njem misli. Zdaj se je škandal še prav začel. Letele so psovke. Opozicija je zahtevala naj pokliče predsednik ministra Fejervaryja k redu, predsednik pa tega ni hotel storiti. Ugron je trdil, da je zapisnik falsificiran in je domobranskega ministra imenoval staro babo, češ, da se ni hotel z njim dvobojevati. Razburjenje v zbornici je veliko in je brez dvoma, da pride še do jako hrupnih prizorov.

Praga 6. febr. Blizu Blovic sta trčila dva vlaka. Oba stroja in osem vagonov je bilo razbitih. 6 oseb je ranjenih.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Kranju.** V mesecu januarju 1903 je 491 strank vložilo 136.214 K 90 h, 417 strank dvignilo 115.582 K 43 h, 9 strankam se je izplačalo posojil 15.280 K Stanje hranilnih vlog 2.989.224 K 53 h, stanje posojil 1.901.748 K 26 h, denarni promet 366.354 K 61 h.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj. borze 6. februarja 1903.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 2/3% majeva renta	100 80	101—
4 2/3% srebna renta	100 75	100 95
4 1/2% avstr. kronka renta	101 65	101 85
4 1/2% zлата	121 10	121 30
4 1/2% ogrska kronka	99 75	99 95
4 1/2% zлата	121 20	121 40
4 1/2% posojilo dežele Kranjske	98 25	—
4 1/2% posojilo mesta Spletja	100—	—
4 1/2% Zadra	100—	101—
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	101 25	102 35
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100 10	101—
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b.	101 50	102 20
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	—	—
10% pr.	107 60	108 60
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	101—	102—
4 1/2% deželne hranilnice	100 75	101 75
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	101—	102—
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100—	100 70
4 1/2% Češko ind. banke	99 25	100 25
4 1/2% prior. Trst-Forečlok. žel.	98—	99—
4 1/2% dolenskih železn.	99 60	100 50
3 1/2% juž. žel. kup. 1/4 1/2%	304 90	306 90
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	100 60	—
Srečke. 	—	—
Srečke od leta 1854	180—	190—
„ „ 1860 1/2	248—	252—
„ „ 1864	248—	252—
„ tizske	161—	163 30
zemlj. kred. I. emisije	268 75	270 75
„ II.	265—	266 75
ogrske hip. banke	257 75	259 75
„ srbske a frs. 100—	88 50	90 50
„ turške	122 25	123 25
Basilika srečke	19 50	20 50
Kreditne	435—	438—
Inomoške	86—	90—
Krakovske	75—	79—
Ljubljanske	73—	77—
Avstr. rud. križa	55 60	56 60
Ogr.	28 25	29 25
Rudolfove	74—	78—
Salburške	75—	80—
Dunajske kom.	437—	441—
Dejalce. 	—	—
Južne železnice	58—	59—
Državne železnice	692 50	693 50
Avstro-ogrske bančne del.	1595—	1605—
Avstr. kreditne banke	696 50	697 50
Ogrske	744—	745—
Živnostenske	263—	264—
Premogokop v Mostu (Brüx)	718—	720—
Alpinske montan	392 50	393 50
Praške želez. ind. dr.	1647—	1655—
Rima-Murányi	490—	491—
Trboveljske prem. družbe	398—	402—
Avstr. orožne tovr. družbe	341—	345—
Češke sladkorne družbe	163—	167—
Valute. 	—	—
C. kr. cekin	11 34	11 39
20 franki	19 08	19 10
20 marke	23 43	23 50
Sovereigns	23 96	24 02
Marke	117 15	117 35
Laški bankovci	95 50	95 70
Rublji	253—	253 50

Žitne cene v Budimpešti.

dne 6. februarja 1903.

Termaln.

Pšenica za april	za 50 kg K	7 47
Rž	50	6 54
Koruza „ maj	50	5 95
„ „ julij	50	6 06
Oves „ april	50	6 01

Efektiv.

Vzdržno.

Umri so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 2. februarja: Marija Pirc, likarica, 44 let, vnetje trebušne mrene. — Martin Bilban, gostač, 69 let, otrpnenje arca. — Fran Volčič, mizarjev sin, 15 mes., pljučnica. — Marija Bricelj, zidarjeva žena, 68 let, jetika. Dne 3. februarja: Ursula Upel, mestna uboga, 80 let, pljučnica.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 306-9. Srednji srčni tlak 756-0 mm.

Fahr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
5.	9. zv.	747.0	0.8	sl. zahod	jasno
6.	7. zj.	747.0	-1.4	sl. svzh.	megla
	2. pop.	746.4	1.4	sl. svzhod.	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura 1.2°. normale: -1.3°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Franc in Ivanka Belič kot stariši ter **Mici, Franc, Janko in Anton Belič** kot sestre in bratje naznanjajo potrtim srem vsem drugim sorodnikom ter prijateljem in znancem pretresljivo vest, da je njih hčerka, oziroma sestra, gospica

Ana Belič

po kratkem bolehanju v mladostni dobi 19 let, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 1. zjutraj preselila se v boljše življenje.

Pogreb predrage ranjce vrši se jutri, v soboto, dne 7. februarja t. l. ob 1/5. uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Krištofu.

Preljubo ranjko priporočamo blagemu spominu. (361)

V Ljubljani 6. februarja 1903.

Brez posebnega naznanila.

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja v boleznih kakor ob smrti gospoda

Rajko Kastelic-a

c. kr. rač. svetnika v p.

in za spemstvo dragega ranjkega k zadnjemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom prijateljem in znancem iskreno zahvalo.

V Ljubljani, 6. svečana 1903.

(357) **Žalujoci ostali.**

Iščem spretno

prodajalko

za mojo manufakturno trgovino (za podružnico). (451-1)

R. Miklauc, Ljubljana

Špitalske ulice št. 5.

Klet

v sredi mesta, pripravna za skladišče, se takoj odda. Več se izve v trgovini

R. Miklauc v Ljubljani

Špitalske ulice št. 5. 350-1

Izurjeni prodajalci

vešči slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter dobro znani z zasebnimi odjemalci, se sprejmejo takoj stalno in z visoko provizijo. (349-1)

Ponudbe je vpslati pod šifro: „Prodajalec“ upravnistvu „Sl. Nar.“

Pisar

kateri je moral radi vojaških dolžnosti službo pri sodnji zapustiti, z dobrimi spricvali in sedaj vojašičine prost, išče in prosi zopet za službo pisarja pri sodnji ali v kaki odvetniški ali notarski pisarni.

Ponudbe prosi pod „Pisar“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (305-3)

Nežika Kralj

se je preselila

iz Sv. Jakoba trga

na Miklošičevo cesto št. 36

poleg justične palače

ter priredi (363)

v soboto, 7. svečana

plesno veselico.

Začetek ob 7. zvečer. Vstop prost.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo žalostno vest, da je Bogu Vaegamočnemu v njegovem nesaelednem sklepu dopadlo, našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, odnosno očeta, tasta, brata in strica, gospoda (346)

Frana Terdina

trgovca, sodnika lajika pri c. kr. deželnem kot trgovskem sodišču, dopisujočega člana koroške trgovske in obrtne zbornice i. t. d.

danes ob 12. uri popoldne, previdenega s svetimi zakramenti za umirajoče, v 61. letu njegove dobe, poklicati v boljše življenje.

Truplo dragega pokojnika se bode v soboto, dne 7. t. m., ob 3. uri popoldne v hiši žalosti, Stari trg št. 28, svečano blagoslovilo in potem na pokopališču pri Sv. Krištofu položilo k zadnjemu počitku. Sv. zadušne maše se bodo darovale v župni cerkvi sv. Jakoba. Dragega pokojnika priporočamo v pobožen spomin.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1903.

Marija Terdina, soproga. — **Fran Terdina**, trgovec, sin — **Josipina Walker** poroj. **Terdina**, **Avugusta Terdina**, hčeri. — **Mans Walker**, c. kr. finančni tajnik, zet. — **Meta Terdina** poroj. **Terdina**, snaha.

„Trgovsko in obrtno društvo za Kranjsko“ naznanja žalostno vest, da je njega prvi in zaslužni predsednik, gospod

Fran Terdina

trgovec in posestnik, sodnik lajik pri c. kr. dež. kot trgovskem sodišču, dopisujoč član koroške trg. in obrtne zbornice itd.

danes po dolgi in težki bolezni, v 61. letu svoje dobe, umrl.

Pogreb spoštovanega pokojnika bo v soboto, dne 7. februarja, ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, na Starem trgu št. 28, na tukajšnje pokopališče. (362)

V Ljubljani, dne 5. februarja 1903.

Gremij trgovcev v Ljubljani vljudno naznanja žalostno vest, da je njegov član, gospod

Fran Terdina

trgovec, sodnik lajik pri c. kr. deželnem kot trgovskem sodišču, dopisujoč član koroške trgovske in obrtne zbornice i. t. d.

danes ob 12. uri popoldne preminul.

Sprevod ranjkega se bode vršil jutri v soboto, dne 7. februarja t. l., ob 3. uri popoldne, iz hiše žalosti, na Starem trgu št. 28, na tukajšnje pokopališče k Sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1903. (345)

Komptorski praktikant

z dovršeno trgovsko šolo in znanjem stenografije, se sprejme z dobro začetno plačo pri tvrdki (11-28)

Edmund Kavčič

v Ljubljani.

Vabilo

domači veselici

katera bo

v soboto, 7. februarja 1903

v gostilni „pri Cenkarji“

Gradišče št. 6.

Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 40 vin. za osebo.

Ena dama vstopnina prosta.

Za obilen obisk se priporoča

Fran Slatnar

gostilničar. (334-1)

Komí

29 let star, špecerist in železninar, želi sedanji prostor premeniti. Blagohotne ponudbe blagovolijo se pošiljati pod „Judicat 29“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (330-1)

Prsni sirup

lekarka Piccoli-ja „pri angelju“ Ljubljana, Dunajska cesta

se uporablja z najboljšim vspehom pri hripavosti in kot kašeljni blažilno in zasliženje raztvorjajoče zdravilo. Odrasli po 3-4 žlice na dan, otroci ravno toliko kavinih žličic. e 9 1 stekl. 70 vln.

Zunanja naročila izvršuje lekar **Piccoli** proti poštnemu povzetju zneska.

(334-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod in voznege reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Franzove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevica, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Trgovski pomočnik

lepega obnašanja in dober prodajalec, se vsprejme v trgovino mešanega blaga. Oni, ki znajo zraven slovenskega in nemškega jezika, tudi nekoliko italijanski, imajo prednost.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (353-1)

Varuj svoje ženo! Za vsako redbine najvažnejše knjige v otroških zadevah s čez tisoč zahvalnimi pismi pošilja diskretno za 90 vin. v avst. znanlak gospa **A. Kaupa**, Berlin S. W. 210 Lindenstrasse 47. (353-3)

Notarski uradnik

zmožen za opravljanje **solicitatorskih del**, sprejme se za pisarno v Ljubljani.

Ponudbe s spricvali upravnistvu „Slov. Naroda“. (326-2)

Stanovanje

obstoječe iz ene sobe in predsobe v I. nadstropju, na ulico, odda se po nizki ceni takoj na rodbino brez otrok.

Izve se: **Emonska cesta št. 4**, I. nadstropje. (358-1)

Knjigovez

priden in spreten delavec v vseh to stroko spadajočih del, sprejme se proti dobremu plačilu in trajni službi pri

Ant. Umek-u v Brežicah. (352-1)

→ Iščem ← 343-2

stanovanje

za maj-termin, v mestu ali predmestju, obstoječe iz 2 sob, kuhinje in pritliklin.

Prijazne ponudbe prosim na upravnistvo „Slov. Naroda“ pod črko „L“.

→ Išče se ←

prodajalka

za trgovino z mešanim blagom, izurjena v špecerijski, manufakturni in norimberški stroki. Ista mora biti samostojna in tudi nekoliko vajena v slovenski in nemški korespondenci ter s primerno izobrazbo.

Ponudbe pod: „št. 100“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (329-3)

Veliko iznenadenje!

V življenju še ni bilo enake prilike.

500 komadov za gl. 180.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizijska anker ura s sekundnim kazalcem, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi f. žepnih robcev, 1 gosposki prstan s ponarejenim zlatnim kamnom, 1 dulec (ustnik za smotke iz jantara, 1 elegantna damska broža (novosti), 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat možnjček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšetni gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom, 1 mični album s slikami, obsegajoč 36 najkrasnejših slik, 5 saljivih predmetov, ki vzbujajo tako pri mladih kakor pri starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 180. Razpošilja proti poštnemu povzetju, ali če (344) se denar naprej pošlje

dunajska razpošiljalna tvrdka

Ch. Jungwirth, Krakov A/15.

NB. Za neugajajoče se vrne denar.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1,000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in devis.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 2.

Zamenjava in ekskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

vojaške ženitninske kaveje. **E** Ekompit in inkasso memle. **E** Borzna naročila. **E**

Daje predume na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurznj izgubi.

Promet s čeki in nakaznicami.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjizice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. (2975-29)

Promet s čeki in nakaznicami.